

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

“கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்”

76-ம் புத்தகம் 47-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1951-ம் ஆண்டு கார்த்திகைமாதம் 29-ந்திகதி வியாழக்கிழமை—பிரதிசதம் 10

ஆசா. யோசேவாஸ் குரு முனிவரின் மூன்றாம் நூற்றாண்டு ஞாபக விழா

ஆசா. யோசேவாஸ் குருமுனிவர் பரமபதம் அடைந்து 240 வருடங்கள் சென்றிருப்பினும் இலங்கையில் அவருடைய ஞாபகம் இன்றைக்குமே அழியாத நிலை பெற்றிருக்கின்றது. அவரது ஜனன மூன்றாம் நூற்றாண்டு விழாவிலே அப்புனித ஞாபகம் புத்தயிர்பெற்றுப் புதுமையடைகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலும், விசேஷமாகச் சில்லாலையிலும் வன்னி-மாதோட்டப் பகுதிகளிலும் அவரைப்பற்றித்தம் முன்றோரல் அறிவிக்கப்பெற்றுப் பரம்பரையில்வந்த அநேகசம்பவங்களை இப்போதுள்ளாரும் அறிந்தவர்களாய்ப் பிறருக்கும் அவைகளை எடுத்துச்சொல்லி வருகின்றார்கள்.

கோவைநகரிலே அர்ச். சவேரியாரால் மனந்திருப்பப்பெற்ற பிராமணர் குலத்தில் பிறந்த யோசேவாஸ் முனிவர் இலங்கையிலே உலாந்த அரகினரால் கத்தோலிக்கமக்கள் அனுபவிக்கும் இடுக்கண்களைப்பற்றி அறியவந்ததும் இங்குவர ஆயத்தப்பட்டார். கத்தோலிக்க குருமார் எவருமே இலங்கையில் கால்வைக்கப்பாடாது என்று உலாந்த அரகினர் தடைவிதித்திருந்தமையால், உலாந்தக்காரரின் வேலைகாரணப்போல் வேஷம் பூண்டு தமது பூசை ஆயத்தங்களுடன் கப்பலேறித் தலைமன்றை அடைந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு வீட்டுக்கு வீடு சென்று பிச்சையெடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணம் வந்தபின் பட்டினமுழுவதும் வீட்டுக்கு வீடு இரந்து திரிகிறவேளை அந்தந்த வீட்டாரில்கத்தோலிக்கர் இன்றோரனக் குறிப்பாகக் கண்டறிந்தார். தம்மை ஓர் குருவென்று அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தி அந்தரங்கமாக அவர்களையெல்லாம் ஓர்வீட்டில்சேர்த்துத்திவ்வியபூசைசெய்து, அவர்களுக்குத் தேவதிரவியானுமானங்களை நிறைவேற்றியும், வேதசத்தியங்களைப் படிப்பித்துவந்தார். ஆனால், பட்டினப்பகுதியிலே அந்தரங்கமாகச் சில

காலம் அவர் குருத்தொண்டாற்றி வருவதை அறிந்துவிட்டனர் உலாந்த அரகினர். அவரைப் பிடிக்க முயன்றனர். அதற்குப் பயந்து பட்டினத்திலிருந்த கத்தோலிக்கர் அவரைச் சில்லலைக்கு அனுப்பிவைத்தனர்.

அக்காலத்திலேசில்லலை வேதவைராக்கியத்தில் மிகச்சிறந்து சின்னரேமை என்று அறியப்பட்டவந்தது. அவ்வூர்க்கத்தோலிக்கர் தேவபக்தி, குருபக்தியில் கதித்தவர். அஞ்சா நெஞ்சம்படைத்தவர். அதனால் முனிவர் அங்கு இருக்கிறார் என்பதை அறிந்தபோதிலும் அங்கு போகக் காலெடுத்து வைக்கவும், அவரைக்கைதுசெய்யவும் அரகினர் மனந்துணியமாட்டாரென்றே அவர்சில்லலைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பெற்றனர்.

அரகினர் அவரைப் பிடித்துவரும்படி தமது போர்வீரரை அனுப்பினும் சில்லலைக் கத்தோலிக்கர் அப்போர்வீரருக்குப் பின்வாங்கக் கூடியவர்கள் அல்லர். அதனால் அவர் அங்கிருப்பதை அரகினர் நன்கறிந்தும் கலகத்துக்கஞ்சி அறியாதவர்போல் வாளாவிருந்து விட்டனர். அர்ச். அந்தோனியாரைப்போலவே யோசேவாஸ் முனிவரும் திவ்வியபாலனின் காட்சிபெற்று அவரைத் தமது கரத்தேந்தினாரென்றும், மற்றுஞ்சில அபூர்வசம்பவங்களையும் பரம்பரையாக அறிந்து அவ்வூர் வாசர் இன்றைக்கும் சொல்லி வருகின்றனர்.

வன்னி-மாதோட்டப்பகுதிகளில் சம்மனசுச் சுவாமியாரென அறியவும், கொண்டாடவும் படுகிறவர் யார்? யோசேவாஸ் முனிவரே. விளர்ப்புளப்பகுதியிலே மகாபூச்சியமாகக் கொள்ளப்படுகிற சிலுவைஒன்று இருக்கிறது; அதனைஸ்தாபித்தவர் சம்மனசுச் சுவாமியாரே எனத்திரு.வாயிஸ்துரை விளர்ப்புள உபஏசன்றராய் இருந்தபோது அரசாங்கத்துக்கு எழுதிய அறிக்கைஒன்றில் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

வன்னியிலே மூக்கன்முதலைகள் இராக்காலங்களில் தளக்கி

விருந்து வெளிகொண்டு ஊர் மனைக்குள்வந்து எதிர்ப்பட்டவர்களைக் கடித்துக்கொண்டு விடுகின்றன என்று ஊரவர்கள் முனிவரிடம்போய் முறையிட்டபோது, அவர் குளத்தண்டை சென்று இன்று முதற்கொண்டு இக்குளத்தைவிட்டு வெளிகொள்ளப்பாடென்று முதலைகளுக்குக் கட்டளையிடவே, அன்றுதொட்டு அவைகள் வெளியே வரவில்லையென்று பரம்பரையாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இன்னும் குடிமனைகளுக்கு அருகாமையிலுள்ள காட்டில் வசிக்கும் கருவிலி நாகபாம்புகள் இராக்காலத்தில் வெளிகொண்டுவந்து நித்திரை செய்வாரைக் கடித்துப்பெரும் அபாயம் உண்டாக்கின்றனவென்று சனங்கள் அவரிடஞ்சென்று முறையிட்டாக்கொள்ளவே, முனிவர் அந்தக்காட்டைவிட்டு அப்பாலே போகும்படி அப்பாம்புகளுக்குக் கட்டளையிட்டார்; அன்றுமுதல் அவ்வகைப்பாம்புகளை அவர் குறித்த எல்லைக்கு அப்பாலன்றி இப்பாலுள்ள காடுகளில் ஒருபோதும் கண்டதில்லையென்று பாரம்பரியமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

முனிவர் யாழ்ப்பாணத்திலும், வன்னி—மாதோட்டப்பகுதியிலும், அதன்பின் புத்தளத்திலும் மூன்றுவருடகாலம் திருவூழியம் செய்தபின் விமலதரும சூரியன் எனும் அரசனின் நாடாகிய கண்டிக்குச் சென்றார். கல்வீனிய மதத்தினரின் குற்றச்சாட்டின் பேரிலே அவர் இரண்டரைவருடகாலம் அவனல்கடுஞ்சிறைவைக்கப்பட்டார். ஆயினும் பிந்த அவர் ஓர் மகாத்மா என்பதை அரசன்கண்டறிந்து அவருடன் மிகுந்த அன்பாய்நடந்து அவர் பட்டணத்தில் நடமாடித்திருவூழியஞ்செய்யும்படி விட்டுவிட்டான். அப்போது முனிவர் அங்கு செய்த முதற்பெருஞ்செயல் தேவமாதாவின் கோவில் ஒன்றைக்கட்டியதேயாகும்.

கண்டிப்பகுதியிலே அந்நாட்களில் நெடுநாள் மழைபெய்யாது குளங்குட்டைகளைல்லாம் வற்றி

மல் தவித்துக்கஷ்டப்பட்டார்கள். அப்பொழுது மழைபெய்து நாடு செழிக்கத் தமது கடவுளை வேண்டிக்கொள்ளும்படி அரசன் முனிவரை இரந்துநின்றான். அவரும் அதற்கிணங்கிப் பட்டணத்தின் பிரசித்தமை தானம் ஒன்றில் பீடம் ஒன்றை அமைத்தார். அதன்மேல் ஓர் சிலுவையை ஸ்தாபித்தார். தமது இதயத்தைக்கடவுளுக்கு நேரேயர்த்தி மன்றாடத்தொடங்கினார். அவ்விதம் மன்றாடத்தொடங்கிய சிறிதுநேரத்துள் வானங்கறுத்து, மழைநன்றாகப்பெய்து எங்கும் தண்ணீர் பாய்ந்தோடியது. ஆனால், முனிவர் முழுந்தாளிட்டிருந்த இடத்தில் ஓர் துளிகூட விழவில்லை. அப்போது அரசன் ஆச்சரியவசத்தாய்த் தனது ஆட்சியுள் அடங்கிய பகுதிமுழுவதிலும் போய் அவர் திருத்தொண்டாற்ற அனுமதியளித்தான்.

முனிவர் கண்டிநகரில் ஆறு வருடம் தங்கியிருக்கும் போது கண்டி இராச்சியத்திலே பயங்கர விதமாக அம்மைநோய் தலைகாட்டியது. கண்டிநகரிலேயே அது மிகமும்முரமாக இருந்தது. நகர்வாசிகள் பயந்து நகரை விட்டு ஓட்டமெடுத்தனர். நோய்கண்டவர்களை இனமென்றும், சனமென்றும் கருதாது, சிறிதும் கையதாட்சணியமில்லாது கைவிட்டு வெளியேறினார்கள். அப்போது முனிவரே அம்மைநோய்கண்டவர்களின் இனமாகவும், சனமாகவும் இருந்து ஓர் இளம் சுவாமியாரின் துணையோடு அவர்களைப்பராமரித்துவந்தார். தமது கையால் தாமேசமைத்த சோற்றுப்பானைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு தினமும் காலை மாலை தெருத்தெருவாயும், வீடு வீடாயும் திரிந்து சாப்பாடுகொடுப்பதும், மருந்துகொடுப்பதும் புண்களை ஆற்றுவதுமாகிய நற்செயல்களைப்புரிந்துவந்தார். இதுவே அவரின் தைரியத்தையும், தற்பரித்தியாகத்தையும், தரும சிந்தையையும் ஒருவாறு புலப்படுத்துவதற்குத் தக்க ஓர் சந்தர்ப்பமாயிற்று. இத்தகைய (தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

பாலர் பக்கம்

அண்ணு சொல்வது

அன்பார்த சகோதர, சகோதரிக்களுக்கு வணக்கம்!
ஆசாரத்துக்குரிய யோசேவாஸ் முனிவர் பிறந்த மூன்றாம் நூற்றாண்டு நினைவுவிழா வருகிற மார்ச்சு 2-ந்திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நமது இலங்கைத் தீவில் கொண்டாடப்படும்.

யோசேவாஸ் முனிவர் ஓர் இந்திய பிராமணர். கோவைநகரில் பிறந்தவர். போர்த்துகேய கல்வி பயின்றவர். இவர் ஏன் இலங்கைக்கு வந்தார்?

போர்த்துகேயர் கீழ்நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பொழுது சத்திய வேதம் இங்கு பரம்பியது. அவர்களுடைய பலம் குறைந்துபோக, வேத விரோதிகளான ஒல்லாந்தர் இலங்கையைக் கைப்பற்றினர். அதனால் நம் நாட்டில் திருச்சபைக்கு ஆபத்து உண்டாயிற்று. குருமார் இல்லாமற் போகவே, கிறிஸ்துவர்கள் அநேகர் வேதத்தை மறந்தனர். ஒல்லாந்தரின் நெருக்கிடைய காரணமாக அநேகர் வேதத்தைக் கைவிட்டனர். ஆயினும் எத்தனையோ கிறிஸ்துவர்கள் வேதத்தை விடாமல் இருந்தார்கள். ஆயினும் ஆயன் இல்லாத மந்தை எப்படி ஒன்று நிிற்கும்?

எங்களுக்கு வேதம் போதிக்கவும், தேவதீரவிய அனுமானங்களை அருளவும் குருமார் இல்லை என்று அறிந்த முனிவர் வேத விரோதிகளுக்கு அஞ்சாமல், மாறுவேடம் பூண்டு இலங்கைக்கு வந்தார். நாடு மேடு எல்லாம் கால் நடையாகக் கடந்தார். இரவு இரவாய்த் திருவழியும் செய்தார். ஆயிரக் கணக்கான பேரை மனந்திருப்பினார். பழைய கிறிஸ்துவர்களைத் திடப் படுத்தினார். எம் சொந்த நாட்டுக் கலைகளையும் தேவ ஊழியத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார்.

அவரும், பிறகுபிறகு அவருடைய சபைக்குருமாரும் இலங்கையின் எட்டுத் திக்குகளிலும் அல்லும் பகலும் அயராது வேலை செய்தார்கள். தியாகம் நிறைந்த ஊழியம். இங்கிலாந்திலே வேதகலாபனை நடந்த பொழுது பிரான்ஸ் தேசக் குருமார் அங்கு தலைமறைவாக இருந்து திருப்பணி புரிந்தார்கள். அது போல, இலங்கையில் வேதகலாபனை நடந்த பொழுதும் இந்திய குருமார் வந்து திருத்தொண்டு ஆற்றினர்.

இப்பொழுது இலங்கைத் திருச்சபை செழிப்புற்று இருப்பதைக் காண்கிறோம். அது வானளாவிய கோபுரம்போல் இருக்கிறது என்று சொன்னால், யோசேவாஸ் முனிவரும், அவர் சகாக்களும் திரும்பிட்டு அத்தீவாரத்தின் விளைவே என்று சொல்லலாம்.

சகோதரரே, இப்புனித முனிவர் எங்கள் நாட்டின் அப்போஸ்தலர். அவருக்குத் திருச்சபையின் மகிமைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்று அதிகம் பிரயாசை எடுப்போம்.

இந்த விழாவையிட்டு உங்கள் ஊரில் நடக்கும் கொண்டாட்டத்தில் எப்படிக்கலந்துகொண்டீர்கள் என்று அண்ணாவுக்கு எழுதுங்கள். சுபம்.

உங்கள் அன்புள்ள அண்ணு.

விடுகதைகள்

- புதினங்கள் சொல்லுவார்—
பூட்டனல்ல,
புதுக் கதைகள் சொல்லுவார்—
பாட்டியல்ல,
தினமும் எாம் காணலாம்—
நண்பல்ல,
திண்டாமை நீக்குவார்—
ஞானிபல்ல,
சலியாது போகிப்பார்—
சாமியல்ல,
பலரும் விரும்புவார்—
பாலரல்ல,
பகருங்கள் பார்க்கலாம்—
புரியாவிட்டால்,
கையிலே இருப்பவர் தான்—
கண்டுகொள்வீர்.
- கையுண்டு விரலில்லை,
உடலுண்டு வயிறில்லை,
கழுத்துண்டு நம்பில்லை,
அழகுண்டு அசைவில்லை,
யாரென்று சொல்வீரே.
- என் அருமைக் கறுப்பன்,
என்னுடனே திரிவான்.
காலையிலே நீள்வான்,
நண்பகலில் நவிந்தே
நாடுவான் என்பாதம்
மாலைவே நீள்வான்
மனிதனல்லச் சொல்லுவீர்.

செபமாலை

- பூவாது பின்னிய மாலைமமா—என்றும்
புஷ்பங்கள் வாடாத மாலைமமா
தேவுல கம்மகிழ் மாலைமமா—என்றும்
தேடக் கிடையாத மாலைமமா.
- தூய வழிகாட்டும் மாலைமமா—என்றும்
அன்னை விரும்பிய மாலைமமா—இதற்கான விலையொன்றும் இல்லைமமா
- மன்னவர்க் கெட்டாத மாலைமமா—தவமாதவர் ஒதிமும் மாலைமமா
அன்பு தொடுத்த ஓர் மாலைமமா—எங்கள் அன்னை மரிசெப மாலைமமா.

— J. எஸ்பீரியர்
முதலியாகுளம்

தன் வினை தன்னைச் சுடும்

முன் ஒரு காலத்தில் ஓர் சீமாட்டி தன் அழகான மாளிகையில் வசித்து வந்தாள். அவளுக்கு ஒரே ஒரு மகன். அவன் கெட்டுப் போய் அவளுடைய காசை வீணாகச் செலவிட்டு, தன் நோத்தை வேட்டை ஆடுவதில் கழித்தான்.

அந்த மாளிகைக்கு அருகாமையில் ஓர் சிறு குடிசையில் ஓர் கிழவி தன் போப் பிள்ளையுடன் வசித்து வந்தாள். அவள் சில தருணங்களில் அந்தச் சீமாட்டியிடம் பிச்சை கேட்கப் போவாள். அவளும் கிழவிக்கு எப்போதும் கொண்டு வந்தாள்.

பொழுதும் சோறு கொடுப்பாள். அத்துடன் நிந்தையான பேச்சும் கொடுப்பாள். “அவள் திரும்பவும் என்னைத் தொந்தரவு செய்ய வந்துவிட்டாள்; என்னதான் இவ்விதமான பிச்சைக் காரியைத் திருப்திப்படுத்தும்? சோறு தான் உனக்குத் தேவை; இந்தா, இதை எடுத்துக் கொண்டு அப்புறம் போ.”

இவ்வித வார்த்தைகள் அந்த ஏழைக்கு எப்போதும் கிடைக்கும். அகந்தை கொண்ட அந்தச் சீமாட்டி கொடுத்த கொடை இதுதான். வறியவரும் அவற்றைத் தாழ்மையோடு சகித்து, “தயவு செய்து கட்டவும் போல, பசியாய் இருக்கும் என்று போப் பிள்ளைக்குக் கொஞ்சம் சாப்பிடக் கொடுங்கள்; கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பார்” என்று சொல்லி ஒரு பாமண்டல மந்திரமும் அந்தத் தர்மவாளிக்காக எப்பொழுதும் வேண்டிக் கொள்வாள்.

ஒருநாள் அந்த அகந்தை நிறைந்த சீமாட்டி தன்னிடம் வரும் பிச்சைக் காரியின் வருகையை முற்றாக நிற்பாட்ட உபாயம் ஒன்று செய்தாள். கோதுமையில் ஓர் பணிகாரம் சுட்டு அதற்குள் கொஞ்ச நஞ்சையும்போட்டு வைத்தாள். அந்தப் பிச்சைக்காரி வழமை போல் வந்தபொழுது, அந்தத் துஷ்ட சீமாட்டி நஞ்சிட்ட கோதுமைப் பணிகாரத்தை அவளுக்குக் கொடுத்தாள்.

கிழவி அந்தத் தர்மத்தைப் பெற்ற பொழுது எவ்வளவு நன்றி சொன்னாள் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அவள் வீடு சென்று பாடசாலை சென்ற தனது போப்பிள்ளையின் வரவைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள். அந்தச் சுவையுள்ள பணிகாரத்தைத் தாங்கள் இருவரும் ஒருமித்துச் சாப்பிடலாம் என்று நினைத்தாள். இப்படி எதிர்பார்த்து இருக்கையில் ஓர் துரை மகன் தனது தோளில் ஓர் துவக்கையும் காவிக்கொண்டு மிகவும் களைத்துப்போய் வரக்கண்டாள். அந்த அநியன் பிச்சைக்காரக் கிழவியின் குடிசைக்குச் சென்றான். உடனே அக் கிழவி அவன் சீமாட்டியின் மகன் என்று அறிந்து கொண்டாள்.

“அம்மா, பசிக்கிறது; தாகம் நாக் கைப்படுகிறது; தயவு செய்து எனக்குக் கொஞ்சம் சாப்பாடு தாருங்கள்; குடிக்கவும் தாருங்கள்” என்று பிலிப் தவிப்புடன் கேட்டான்.

“என் மகன் பிலிப்! இப்போதுதான் கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்தேன்; அதையும் குடித்து, எனது போலுக்கு என்று உமது தாயார் தந்த பணிகாரத்திலும். சர்ப்பிடும்” என்று கிழவி சொன்னாள்.

“அவற்றை எனக்குக் கெதியாய்த் தாருங்கள்; தாருங்கள் சுறுக்காய்” என்று பிலிப் கேட்டான். களைத்துப் போய் இருந்த அம்மனிதன் தண்ணீரையும் குடித்து, அந்தச் சிறிய போப் பிள்ளையையும் கவனியாது முழுப் பணிகாரத்தையும் சாப்பிட்டான். சில நிமிஷங்கள் சென்றதும் அவன் கிழவியின் காலடியில் அறிவு கெட்டு விழுந்தான். கிழவிக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. “இதென்ன! என் தெய்வமே, இவனைக் காப்பாற்றும்; காப்பாற்றும்” என்று கதறினாள்.

உடனே இப்பிரலாப காட்சியைப் பார்க்கச் சனங்கள் கும்பலாக வந்து கூடினார்கள். “கொலை! கொலை! அந்தக் கிழட்டுப் பிச்சைக்காரியைப் பிடியுங்கள்; கோட்டுக்குக் கொண்டுபோங்கள்” என்று அங்கு நின்றவர்கள் கத்தினார்கள். சீமாட்டியும் கூட நின்றாள்.

“நான் பிச்சைத் தண்ணீர் தானே கொடுத்தேன். அவனுடைய தாய் என் போலுக்கெனத் தந்த பணிகாரத்தைத் கொடுத்தேன். ஐயோ! நான் வேறு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை” என்று கிழவி அலறினாள்.

இதைக் கேட்டு நின்ற சீமாட்டி மூர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்தாள். அறிவு தெளிந்தபின் உரத்த சத்தமாய், “அந்தக் கிழவியைச் சும்மா விடுங்கள்; அவள் குற்றவாளி அல்ல; நானே என் மகனைக் கொன்றேன்; என்னைத்தான் கோட்டுக்குக் கொண்டு போங்கள்” என்று சொன்னாள். இதைச் சொல்லி முடிக்கு முன் அவள் உயிர் பிரிந்து இறந்தாள்.

—N. தருமராஜா

